

EANVS

Rhinocerontis item nasum, toruosq; beanos
Conspiceres, truncibus plimilesq; feris
Hand placet his phisicæ, gracilis Dialectica sordet
Diuis Artes somniat atq; plab
Hi Sophiam nalent dulcem gustasse Maxonē
Se blaterant, Musas se repisse putant
Verbula sic dictis, puenant contraria, quare
Liquimus hos, parib; nostra probanda putans.
Non sic preceptor, non sicq; Vicari; illos
Instituere mei, his alter Appollo fui.
Inde mihi, socysq; meis Oeospolis omnes
Fert lacrymas, planctq; & malefacta labra
Nam binium separat nostros crudele uiarum
Concursg, nigens strangulat ora labor.
Quippe hodie ille abiit, tristi cras ore secundus
Nos liq; demum tertio ordine abest
Perdimo heu socios, Solus sic Marte potentem
Ingredior patriam fronte Clarona patet
Patria fortis aue, dixi, atq; o salue Clarona,
Templaq; diuorum, tuq; tu Fridolineq; faue.
Arnaq; in excelsis, populo saluete patresq;
Vester amicq; adest, curre iuuenta mihi
Ecce uenit turba, & currunt iuuenesq; senesq;
Certatim, me ois rite salutat homo,
His magnas retuli grates, uisis sed amicis
Et patre, tum gracili sic loquor ore meis:
Et pater & mater, dulces saluete parentes
Ac fratres ambo, tu quoq; cyara soror
Deniq; nos omnes una cum uoce saluto
Dixi: & mox genitor sic dedit ore sonum:
Quid petis o fili? quæ te nam causa subegit
Visere iam patriam? dic pie quate mihi?
Tristis ad hæc refero: Quicqd sub limine Titan
Continet in mundo, non ratione caret

Sic ego

ARONA

PETVS

RLVTATIO

et ad illud Job: 5.
sue causa.

Sic ego, qui nostras ueni peregrino in oras,
 Causam in promptu habeo, credat uterq; parens
 Non etenim Catilina fui, non ganeo, non sum
 Histrio, nec Dauid, sed nec Ulysses eram
 Sum sponsus, totumq; dedi me numine Sponsæ
 Me nupsisse scias, Sponsa sacrata mihi
 Non petit hæc luxum, at castum seruare pudorem
 Suadet & in primis ponere sacra Dijs.
 Puros uult animos, incestos effugit omnes
 Non nisi sincero uult habitare loco.
 Nomine quam ueteres Sophiam dixere Latini,
 Hæc mihi sydus erit Sponsa pudica mihi
 Hanc autem ut habeam, dotem mihi desq; necesse est
 Quod si magna negas, paucula sumo libens
 Si probus es, dixit, uelut hæc suadere uidentur
 Verbula, iamq; opib; crebro paratq; ero
 Non secus inuenies, (contra dixi) pater alme,
 Nam probitas mecum: quod petis ipse uolo.
 Te namq; & matrem, dulcesq; imitamur amicos,
 Quippe bonos fructu utilis arbor habet.
 Hæc ego, & inde domum, patre concedente, relinquo
 Cultaq; in excelsis rupib; arua peto:
 Ne uidear nostrum genus amisisse paternum,
 Ritusq; & mores, rustica rura colo
 Ecce pedes toto cincti (res mira) cothurno,
 Pilleolusq; caput rusticq; ambit iners.
 Tityrg alter ego, pauidis Melibæus in aruo
 Erro ouib; læta carmina mente caro.
 Passibus alpinos erratis transuolo campis
 Atq; iuga inspicio Glareæ opta niue.
 Hybleos uideo flores, dumeta reuifa.
 Et creber nobis ping amicus erat.
 Nodosas sentes, proplexas sentio uepres
 Poma cib; nobis, Carmina candidæ opes.
 Aonio sacrahi aderant de gurgite fontes
 Non Helicon tantq; flauit Apollo probet.

PHILOSOPH
LAUS

Mathei: 7. cap

RUSTICÆ
Laus & ambit
Poetarum

Muldra

Mulctra bibo incuruis hic hic spumantia testis
 Glutio panis opes, lactis & omne genus.
 O quoties, dixi, mecum si quando fuissent
 Et socij & fratres, splendide Apollo mei,
 Nox erat, & muto somnos iam sidera munda
 Attulerant, fessis Solq; latebat aquis.
 Defessus laceo, tenebris sepultus opacis
 Somnio Agrippinam me petisse meam.
 Ursula ubi undeno fulget purissima cœtu,
 Vos uideor sacro comperuisse solo.
 Ecce chorus sequitur, castæ cantantq; puellæ
 (Ni fallor) Musas hasce fuisse scio.
 In medio nos ornatis posuere corollis,
 Sum dubius, quo me casta Minerva uocet.
 Aggredior, Nymphas ueneror, genibusq; reflexis
 Nudo caput, molles ordine iungo manus
 Clarus Alexander placidis se primus ocellis
 Obtulit, huic tali uoce locutus ego:
 Pulcher es, & lepidus, homine et speciosior omni,
 Candide non ficta nobilitate Clius
 Splendet Amyclæis facies precandida ocellis,
 Nasus & os, mentum, bucca, labella, manus,
 Membra uenustatem, Mens fidem, præmia Virtus
 Ostendunt, in te cuncta locanda forent.
 Quicquid olet, uicq; sapit per membra per artus
 Spargendum foret hos, o Theolepte tuos.
 Doctus joannes nulli pietate secundus
 Hunc subit, & placido fundit ab ore sonum
 Subridens facies roseo splendebat amictu,
 Sceptra tenens, pilosserta robunda tegunt.
 O dulcis frater salue, Iouis alme sacerdos
 Dicebam, rutilum sidus amande nites
 Omnipotens terrarum opifex, q; tempora ab æuo
 Produxit, tibi mox tempora læta dabit
 Nam uiridem quæq; Deo libare iuuentam
 Appetit, huic fidibus sacra Minerva canit.

XANDER
 KIEN · BED,
 burgunting

INES LAND,
 BERGIYS.

Refaueas
 i city